

Спор между Атенакс, александриецта и двамата духевници. Иде и Пужерия. Тъжно забелязва неше ехидне. И тя взема спора участие.
 За арианството, менафитството, за Аонар и неговите арианство, за нестерианите и пр. Иде и Павлин. Чете и нова песна от някоя пречуг поет. Другите си отиват под благовиден предлог за да не бъдат обвинени в елинизъм т.е еничество.
 След малко иде и Теодеси/очевидно пратен от Пужерия/И той се възхищава от поезията.

Спорът е за вярата в предсказанията.

Атенакс-Моят баща знаеше от пророчанията, че ще бъде най-щастливата жена на света. Затова ме лиши от наследство и е тази целна си имет на братята ми, тъй като съм нямала нужда от него. И тъкмо затова аз отидох при леля си, след като на колелна и с съзри молих братята си да не ме лишат от възможността да живея Герката ми леля и тя беше донесла, като сестраси - моят майка-само красотата си в дома на съпруга. Но имах и една богата леля, бабина ми сестра в Константинопол, която имаше връзки и влияние. Решихме да заминем за столицата, с последните пари, които получихме от продажбата на една гривна и стотенки, оставени ми по наследство.

Пужерия. А значи ли, че кой някому е пророчаване, с че бъде щастлив, той да се на грижи вече за спасение на душата си, да не се труди, да не изпълва дълга си? Определението на съдбата няма ли е? Ако някому е отсъдено да бъде нещастен и злеполучен до края на дните си би ли имало смисъл, той да се старее да поправи съдбата си? Или трябва безрепотно да терги ериста си? Така и обречения на насие и спелука, няма ли да занемери своите задължения, които понекога са тежки и неприятни, ала неубитни и да смята, че нему всичко е позволено и трябва всичко да получи?

Александриецът - Древните перси са вярвали, че ....

Атенакс - ...

Иоан - ....

Атенакс Някога император Влиян е видял, че през нощта, когато цял на следния ден да води решителна битка с персите, през нощта му преминала сянката на гения покровител на Рим /?/ ... Лицето му било закрито, както и рогът на кабликите, което той носел в ръката си. Същото видение Влиян имал хвизтих през нощта когато на следния ден го избрали неочаквано за император. Тогав геният бил с открито сияеще лице и.. и Влиян разбрах, че ще му се случи нече много хубаво. Но когато геният минал с закрити очи - на другия ден Влиян бил тежко ранен и умирял.

Пужерия отправя бърз поглед към снаха си, след това сваде очи и каза.